

en Række Tanketilkendegivelser, som i Følge Loven ikke skulle være Genstand for Forfatterret. Reglen er næppe strengt nødvendig og er, da den ikke kan blive udtømmende, ikke ganske ubetænkelig, idet den frister til Modfætningslutninger. Da den dog vil affære en Del Tvivl, og da lignende Udtalelser findes i næsten alle fremmede Love, er det anset rigtigst at bibeholde den; og man tør ogsaa gaa ud fra, at Fortolkningen ligesom hidtil rigtigst vil opfatte den som en *ex tunc* foretagen Fremhævelse af nogle særlig vigtige Tilfælde, der ikke berettiger til den Slutning, at alle andre Aandsfrembringelser ere Genstand for Forfatterret. Ved Valget af de her nævnte Eksempler er der lagt an paa at angive Bestemmelsens Rækkevidde noget bestemtere og nøjagtigere end i de tilsvarende Bestemmelser i Lov af 29de December 1857.

Kapitel II.

I dette Kapitel samles alle Reglerne vedrørende Forfatterrettens Overgang til andre, Overdragelse, Arv, Retsforfølgning. Reglerne om Overdragelse af Forfatterretten (eller enkelte Sider af denne) indeholde ikke principielle Afvigelser fra den gældende Ret. Kun Slutningen af § 10 indeholder en væsentlig Afvigelse fra Reglen i Lov af 29de December 1857 § 18, som nærmere begrundes nedenfor.

Væsentlig nye Regler ere derimod forelaaede i Henseende til Arv af Forfatterretten. Den gældende Ret, Lov 1857 §§ 3 og 19, jfr. Lov af 23de Februar 1866 §§ 1 og 2, opstiller et Komplet af særlige Arvregler, væsentlig hentede fra den franske Ret.¹⁾ Men disse Regler, der oprindeligt ere motiverede ved, at man overhovedet ikke fandt de almindelige franske Arvregler tilfredsstillende og paa et enkelt Punkt vilde forlange en Reform, navnlig til Fordel for den efterlevende Ugtesfælle, have i Frankrig selv ikke vundet synderligt Bifald og have kun i meget ringe Grad kunnet hæbde nogen Indflydelse paa de nyere Lovgivninger, der i det hele anvende de almindelige Arvregler ogsaa paa dette Forhold, jfr. saaledes den tyske Lov § 3, engelske Lov af 1ste Juli 1842 (5. og 6. Vict. C 45 s. 25.) den svenske Lov (1877) § 6, den spanske Lov Art. 6, den belgiske Lov Art. 2, sveitsiske Lov Art. 1,

2det St., ungarske Lov Art. 3 o. s. v.²⁾ Dette Standpunkt er sikkert det eneste rette. Rent affet fra det i al Almindelighed principstridige i at opstille ganske særlige Arvregler for disse Retsligheder, der dog væsentlig maa behandles som Formuerettigheder, maa det erkendes, at vor Rets herhen hørende særlige Regler ingenlunde ere heldigere end de almindelige Arvregler, men tværtimod i forskellige Retninger kunne føre til meget store Resultater. Eksempelvis kan nævnes, at, naar en Forfatter, der har Børn i sit første Ugteskab, senere gifter sig anden Gang, vil efter den gældende Ret hans anden Ugtesfælle efter hans Død faa den udelukkende Ret over hele hans Forfatterstab med Tilfidesættelse af Børnene af første Ugteskab. Er hun ung, ville disse rimeligvis aldrig faa nogen Glæde af deres Arveret, og dette gælder, selv om hun gifter sig paa ny. Og saa i andre Retninger kunne mærkelige Resultater fremkomme.

Ved at fastholde de almindelige Arvregler ogsaa her, opnaas dernæst, at en eventuel Reform i Arvelovgivningen eo ipso faar Birkning ogsaa paa dette Omraade.

I den gældende Ret findes ingen Afgørelse af, om og i hvilket Omfang Forfatterretten skal tjene Kreditorerne til Fyldestgørelse. Det maa dog antages, at Kreditorerne i et ret betydeligt Omfang kunne holde sig til denne.³⁾

Enkelte fremmede Retsforfatninger nægte i al Almindelighed Kreditorerne Ret til at holde sig til Forfatterretten, i alt Fald ved Forfølgning mod Forfatteren og dennes Arvinger.⁴⁾ De fleste og navnlig næsten alle de vigtigste fremmede Retsforfatninger hjemle imidlertid Kreditorerne Ret til at holde sig til Forfatterretten, for saa vidt Værket allerede er offentliggjort. Dette gælder baade i fransk, engelsk og tysk Ret⁴⁾ og hjemles endvidere bl. a. i den svenske Lov § 22, den belgiske Lov Art. 9 og vistnok den finske Lov § 30. I Videnskaben er der ogsaa faa at sige fuldstændig Enighed om, at Kreditorerne bør have denne Ret. Denne alminde-

¹⁾ Derimod har norsk Ret optaget den gældende danske Rets Regler.

²⁾ Jfr. E. Torp: Den ideelle Produktions Beskyttelse, Pag. 14 flg.

³⁾ Saaledes f. Eks. hollandsk Lov Art. 9, ungarsk Lov Art. 4; denne Regel er ogsaa forudsat i den norske Lovs § 6, jfr. Ordene: „uden Hensyn til Voets Tilstand“.

⁴⁾ Pouillet I. c. Nr. 173—79, 182, 225, 238; Copinger; The law of copyright Pag. 7 og 157; Kohler: Das Autorrecht, i Jahrb. f. Dogm. XVIII. Pag. 265—70.

¹⁾ Jfr. om denne Pouillet: *Traité théorique et pratique de la propriété littéraire et artistique* Nr. 205 flg.